

29. april 2015

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi på organiseret vis kan realisere, at det at gøre en god gerning overfor andre og være med til at løfte samfundet, hvor formålet ikke er at skulle blive gengældt og få løn, igen bliver en vane i samfundet.

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt Siumut har stillet et særdeles interessant forslag til forespørgselsdebat som vi fra Siumut vil kommentere med følgende bemærkninger:

Først vil vi fra Siumut på samfundets vegne takke for, at vi kan være medvirkende til, at debattere på grundlag af et så vigtigt oplæg. Samtidig vil vi fra Siumut benytte anledningen til, at rose alle de mennesker på kysten, der i frivillighedens ånd, bruger deres i forvejen dyrbare tid på, at arbejde med børn, unge, ældre og mange andre frivilligindsatser, hvor megen tid og mange kræfter bliver erlagt til trods for, at det indimellem kan være et ensomt arbejde.

Frivilligt foreningsarbejde bliver udført på alle bosteder. Nogen steder går det godt, og andre steder går det mindre godt, ligesom der er foreninger med så mange års baggrund, at deres indsats er næsten ubeskrivelig stor, der ellers har været meget fremme og som har haft adskillige mindeværdige aktiviteter, der i dag pludselig er holdt op med at eksistere.

I Siumut har vi ligeledes ikke kunnet undgå at lægge mærke til, at man uden først at vente på det offentlige, har opstartet og gennemført aktiviteter med forskelligt formål og forskelligt indhold til stor glæde for lokalsamfundene og hvor man med stor succes har benyttet lokale selvstiftede grupper og samarbejdsudvalg.

Disse ovennævnte entusiaster, der arbejder i frivillighedens ånd, er dog i forhold til de såkaldte NGO'er ikke nær så fremtrædende og ikke spor synlige i samfundet, og det endda til trods for, at de hver eneste dag, år ud og år ind, utrætteligt arbejder for, at skabe forskellige aktiviteter i lokalsamfundene.

Fra Siumut vil vi gerne udtrykkeligt gøre klart, at vi ikke har råd til, at lade være at støtte alle disse frivillige mennesker, der arbejder i organisationer og foreninger uden at få en eneste krone for det, og hvor disse mennesker ikke mindst gør et kæmpe arbejde for vore børn og unge. Det er trods alt dem, der utrætteligt arbejder hele året igennem og som vi må være dybt taknemmelige overfor.

Med hensyn til Inatsisartutmedlem Vivian Motzfeldts forslag så er det interessante, at hendes forslag handler om en uselvsk arbejdsindsats i uddannelsesøjemed - uden tanke for løn eller honorering, men som en naturlig del af uddannelsen, hvor indsatsen rettes imod dem der har særlige behov for hjælp. Fra Siumut mener vi, at debatoplægget er særdeles aktuelt og meget interessant. Der er jo inge tvivl om, at vi i fordums tider tog det som noget naturligt, at hjælpe hinanden i de kollektivt opbyggede samfund og det er mere end ærgerligt, at vi ikke længere ser dette i dagens samfund.

Derfor er vi da også særdeles interesserede i, at de gamle positive traditioner som næsten pr. automatik giver mere respekt og ære til sin næste, kan tages op i dialog og samarbejde med uddannelsesinstitutionerne.

Vi vil endda gå så langt til at sige, at vi kunne tænke os, at være med til at diskutere om uddannelsesinstitutionerne kan inddrage disse aktiviteter i det obligatoriske timetal – altså - som en naturlig del af uddannelsen. Et af argumenterne herfor kunne være, at de unge vil kunne bruge et sådant initiativ, som en del af deres samfundsfags pensum.

Fra Siumut vil vi indstille til, at dette debatoplæg bliver fomidlet videre til Uddannelses- og Kulturudvalget med henblik på nærmere drøftelse.

Jess Svane
Siumut